

22. szám.
Május 28-án 1864.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra jan.—jun. 3 frt., és 3 óra
jan.—mart. 1 frt 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. —
Kiadó hivatal: Pest, barátok-tere 7-ik szám

XV. kötet.

ANGLIA JANKLIJA.

Csak kirukkolt vele John Bull,
Kifogyva már a bon ton-bul,
Hogy akár mily jó barátja,
Sógora, komája, bátyja,
Danszke, a kicsiny, de bátor,
Ő, John Bull, a nagy cunctator,
A hogy ismeri Angliát,
Alig hiszi, hogy kedvéért,
Az ő testi épségéért
„Elszakítsa a jankliját.“

Hiszen tudják ezt már régen,
Most hallhatják, a kik még nem,
Fehér és fekete népek,
Kiket felbízattak szépen,
S mikor belemásztak nyakig,
Úgy is hagyatának a kik. —

Hogy a mint látták Angliát
Az biz az ő szép szemükért
Ő földi idvességükért
„Nem szakgatja a jankliját.“

Tartanak ottan meetinget,
Éljenzik a piros inget,
Fonnak ölszámra koszorút,
Adnak *baksist*, ki rá szorult
Motiokat, akár huszat
Tesznek s ismét visszahúznak.
Vezércikket, quantum satis,
Meg tán collectiv nótát is.
De, a hogy látjuk Angliát,
Biz ő senki nagy bajáért
Mit az Isten nem ő rá mért,
„Nem szakgatja a jankliját.“

K. M.

A kontócsinálás mesterségéről.

Tallérossy Zebutontól.

Tekintedezs baratom uram!

Hiszen magyar ember ics csak irti mester-sigit, csak irti, de mit használja maganak, ha nem tuga, a mi fü dolog minden mestersig-ben, a kontot megcsinálni. Van nekunk ics jo prokator, jo doktor, jo oras, jo varga, jo mol-nar, de mit megir mindaz, ha kontot nem tunak kiszitenyi jól.

Tehad nekem van enyhany igen jo indi-genaba ojtót exemplariumom, a ki mar accli-matizalta magát ics nalunk, azokat ics fac simile kedviirt, közhasznalatra bocsatok, hogy hasz-nalhason utana minden okozs ember.

Mert teczik tunyi, sokat ir praxis. Okozs ember holtig tanulya.

Mikor kirdezi patakmalomban műmolnar leginyitöl, „te Fridrik! — Ki veted mar vamot enek a parasztnak a lisztyibül? — Igen ics, ki-vetem. — Latot a paraszt, mikor kiveted neki a vamot a lisztyibül? — Nem lata. — Te ostoba, minek csinnyaltad neki hata mögöte? most ez a szegin becsületes paraszt aszt fogja hinyi, hogy megcsaltad. Ved ki neki vamot mig ezzer szeme latara.“

Had ez mar irtete mester-sigit.

Meg mikor nimet schuszterhez gyün ura-sag, s mutatya topant: „nizzen ur! tegnap meg-vetem uj topant, ma mar mente szit. — Csudal-kozok ra! aszongya majszter. Szokot eltartanyi legalab kit hitig. Talan jarkalnyi miltoztatot bene *gyalog?* — Had mi az ördög? — Hja, in csak olyan urasagoknak dolgozok, a kik jarjak hintoban.

Ez ics irtete mester-sigit.

Oras ics irti mester-sigit egyik másik: bele niztem oraba, egy forint; bele fújtam, kit forint; fülemhez tartotam, három forint; felhuztam, nigy forint; előre igazitotam, öt forint; summa summarum: az egisz klesipdra nem ir anyit, mint a reperatura.

Kocsmaroshoz ics tudok utasitanyi studium

kedvelü publicumot, a ki nekem csinnyalta bizo-nyos szinhaz megnyitási ünepily alkalmatlans-a-gaval eszt az areljegyzist, egy iczakara, estitül regelig.

1. Hit fütis! 5 frt. (Notabene. Ot adnak egy öl fat 4 forintir; szalasom volt a kamraban, a hol nem volt kalyha, hanem kaposztas hordo.)

2. Tabledo kit szemilyre, vacsora, regeli, 6 forint. (Notabene. Csak magam voltam, is nekem sincs kit fejem, a vacsora mar akkor elfo-gyot, mikor irkeztem, a regeli pedig nem volt kisz, mikor elmentem.)

3. Nigy lora szina, abrak, 4 forint. (Csak kit lovam volt, a kocsisomat elhizte másik ketö-nek; az ics hazulrol hozta szinat, abrakot.)

4. Gyertya; nigy szal, kit forint. (Az le-hetet, de nem lathatam, mert setit volt.)

5. Szolgalat, tisztitas, et cetera, 5 forint. (Az igaz, a megkefilis elen nem lehetett panasz.)

Ez a derik ember ics nagy tökiletessigre vite tudomanyat.

Hanem megtalaltam ezzer egy orvosdok-tort, a ki gyógyitota fürdőben azokat az embe-reket, a kiknek semi bajuk sincs. Igen baratsa-gos firfiu volt.

Csinnyalta ü egy gazdag bojar familianak következendü arjegyzikecskit:

„*Vigesima prima Junii.* Orvosi consultatio nagysa gos ur, aszonysag is kisaszonysagal. Hat arany. Kivantam ugyanakor olahul „szineta-tye“ — 1 arany.

22. *Junii.* Szenközt ültem tabledonal ebid alat aszonysagal, 1 arany. Figyelmeztetem, hogy omeletbül ne egyik, mert kozmas, 1 arany.

Eodem dato. Este concertben kisaszonysa-got orvosilag figyelmeztetem, hogy schawlt ve-gyen fel, mert hideg van, 1 arany.

23-*ia Junii.* Kezet szoritotam promenadon urasagal, az alata pulsusat tapogatam: 1 arany.

Ugyanakor. Aszonysag panaszkota, hogy nincsen szike, mingyart hoztam neki egy szal-

masziket, leülhete ra. Gyors orvosi segitsigir 2 arany. Ugyanakor este kalabriasoztam urasagal : orvosi *írvasagisirt* : 1 arany.

24ta Junii. Kisaszony panaszkota nagy szomjusagrol, hoztam neki egy pohar vizet, 1 arany. Nem engetem mind meginya, hogy meg ne artson, 1 arany. Töbit viletlenül aszonysag nyakajaba öntöttem : hideg douche : 1 arany.

25ta Junii. Urasagnak tyukszemire ralip-tem. Orvosi irintkezés : 1 arany. Öszeszidta. Expectorantiakirt : 1 arany.

26ta Junii. Kelternek rakialtotam, hozon aszonysagnak aszt az ürüczombot : orvosi rendelis 1 arany.

Ugyanaznap. Nagysagos ur dilelöt panasz- kota, hogy hideg van : 1 arany ; dilutan panasz- kota hogy meleg van : 1 arany. Multiemeszku. (Ezir megint 1 arany.)

De micsoda mindezen a trifadolog ahöz a kontohoz kipest, a kit in tapasztaltam egy dok- tor juris szivesigibül, a ki nekem azt kiszitete csupa kelemetes baratsagbul.

Tudnyilik, hogy egy doktor juris exequalta nekem egy kis pinzt valami adosomtul, asztan nem ata ide, asztan egy másik doktor jurist ke- lete keresnem, a ki az elsötül elexequaljon az el- exequalt sumacskat. Ez pedig ide nem ata ugyan, hanem azir maganal tartota, ugy hogy megint egy harmadik doktor jurishoz kelete fo- lyamodnom, hogy exequaljon azt a pinzt, a mit a masodik exequalt az elsötül, a ki exequalta adost.

Had elüre is küldöttem neki egy levelkibe 10 forintocskat, előleges költsigek stemplire. — Kaptam mingyar következő kontocskat :

Tallerossy Zebulon urtol egy levil ir- kezte, tiz forinttal . . . . . 1 frt. — kr.

Levil felbontasakor, faradsag	— frt. 25 kr.
Ollo koptatasirt, pecsit felvagasakor	— " 25 "
Rosz helyesiras, helyeseben olvasasa	1 " — "
Szidja bene doktor jurisokat. Ezt te- heti, hanem jar irte	5 " — "
Akarja panaszt tenyi orszagbironal, de mig se teszi	5 " — "
Az alata, mig levil olvastatot, szivar ki igeti nyakravalot	2 " — "
Uj frakot felvetem, informatio viget	1 " — "
Első emeletbe lementem, hol referen- darius lakik. Fiakerirt	1 " — "
Kisaszonynak kezet csokoltam	1 " — "
Aszonysagnak izs kezet csokoltam, azt nem teszem alab — mint	5 " — "
Referendarius urnal bekopogtatam	1 " — "
Le nem ültetet	— " 50 "
Aszt monta, hogy kel lenyi kis türe- lem	3 " — "
Boszusagomat elfojtottam	1 " — "
Valaszt megiratom	2 " — "
Alairtam nevemet	4 " — "
Gyertyat gyujtotam pecsitelishez	— " 25 "
Porzo fogyot, pedig draga	— " 20 "
Inasnak csegetem	— " 40 "
Tiz krajczaros postabilyeg levilre	— " 50 "
	Summa 36 " 40 "
	Összeadasirt — " 60 "
	Kerekesen 37 " — "

Kivül asztan mig a levil boritikjara izs volt irva egy positio, a mi mar belül el nem frt.

„Levil lepecsitelisekor spanyolviaszkat kör- mömre elesepentetem : 5 forint.“

Csak az a vigasztalásom meg van, hogy nem sok van ilyen, csak az az in különös sze- rencsim, hogy hany van, aszt mind in felfedezek.

Azir nem ajánlhatok eligi, hogy studirozon minden ember fentebi tanulmánykontokat, hogy ne csak nekem juson belüle ilyen, kapjon belüle mas izs.

Tallérossy von Zebulon.

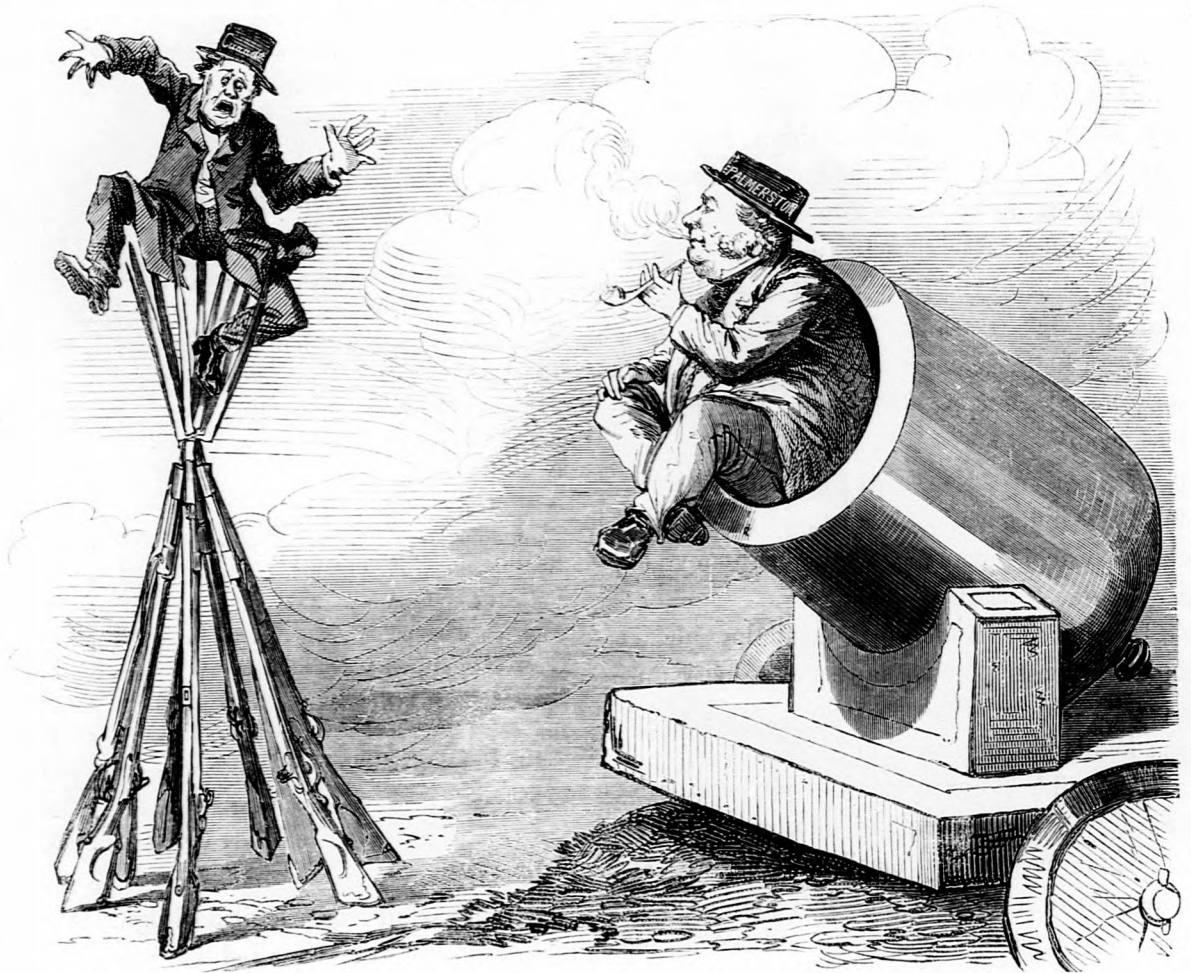
Furcsa fürdő.

— Hogy vagy ?
— Egészen schwarz vagyok. Most jövök a *homburgi fürdőből*.
— Bizony furcsa fürdő, a hol az embert ugy fű- rösztik meg, hogy fekete lesz utána.

Hiú kecségtetés.

— Kedves barátom ; te legkevesebb negyvenezer pengő forintot kaphatnál, ha olyan szép nagy darab és egyformán szép színű rubintod volna — mint a milyen az öröd.

A fegyverszünet.

Danszke. Kend csak könnyen beszél, John Bull bátyó, mert jó ülésre tett szert, de én ugyan veszett rosszul ülök.

A gazda ember, mint időrendező.

— Oh uram Isten, de nagy ez a szárazság, csak már jönne egy kis jó eső, hogy szántani lehetne.

(Jön egy hetes nagy eső.)

— Jaj uram Isten, csak már megállna ez az eső, hogy vetni lehetne.

(Megáll az eső, jön helyette nagy szél.)

— Jaj, uram Isten: mind cserepes lesz a föld, elszalad a vetés, csak már megállna ez a szél.

(Megáll a szél, lesz utána dér)

— Már megint minden kifagy, a mi kikelt; csak már bemelegednék újra.

(Dühös melegség támad.)

— Jaj, minden kiszárad, hernyó, sáska elhatalmasodik, de jó volna egy kis friss zivatar.

(Jön zivatar, záporral, menyőhullással.)

— Végünk van, mind megdül a gabona, beiszapúl a rét; állandó idő kellene már.

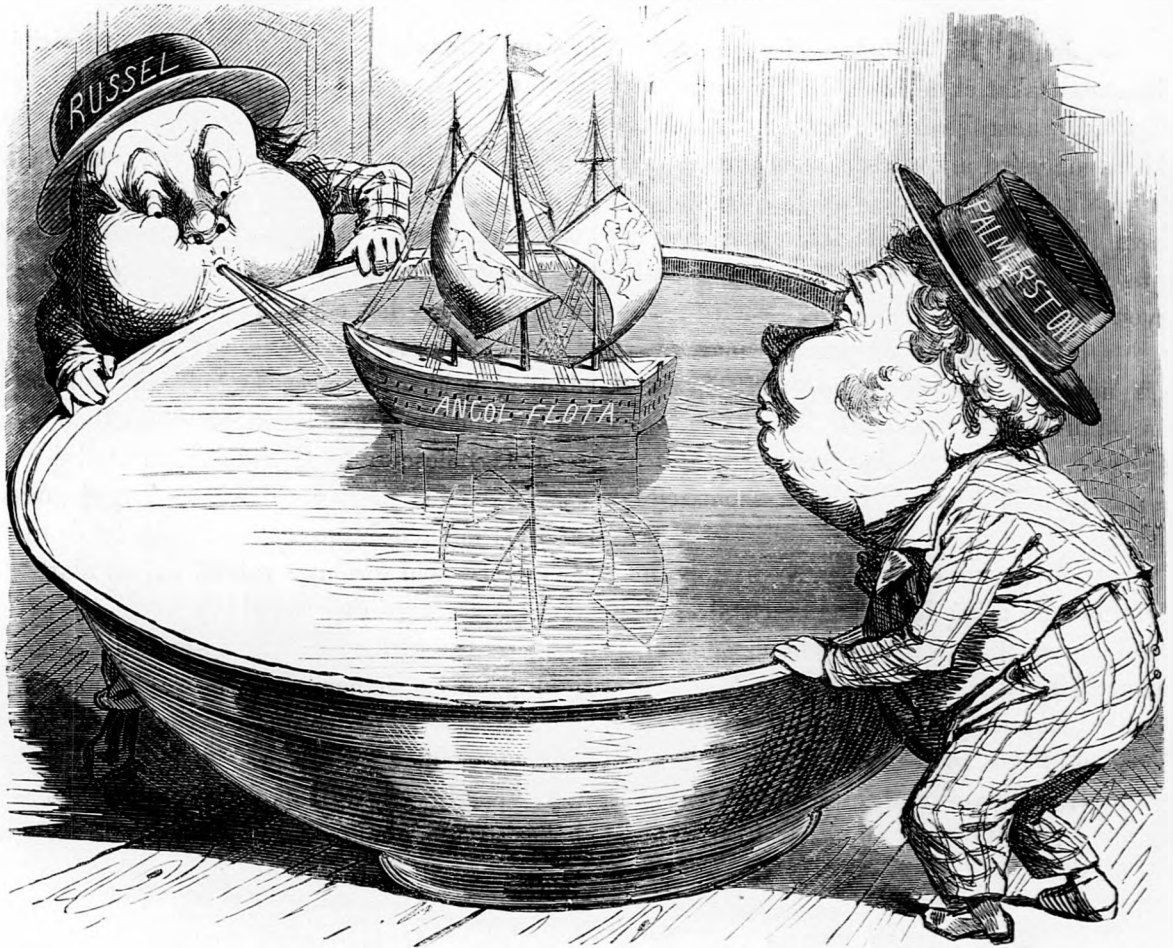
(Megállapodik az idő.)

— Egyik nap olyan, mint a másik; mind összeszorul a buza szeme.

(Végre eljön az aratás, szerencsés bő esztendő van, gazda ember szomoruan vakarja a fejét a telt hombárok előtt, mikor kiszámítja, hogy máskor felényi termésért több pénzt ígért Mózes, mint most összesen a két anniért.)

— Óh uram Isten, ha már adtál sok buzát; adj még hozzá egy kis tisztességes háborút is, hogy — *ára legyen!*

A nagy gyerekek mivel mulatják magukat.

Pámi. Ruszli, vigyázz, majd én kifuvom a flottát a kanálisból, te meg aztán fújd vissza.

Különös fajta szőlő.

Egy külföldi híres bortermelő különféle mustrákat kért magának Magyarországról: többek között a Hegyaljáról is. Ez utóbbiak leginkább megnyerték tetszését. Tudakozódni kellett a küldő uraság vinczellérjé-
től, hogy miféle bor lehetett az, a miből az a jó aszú tá-
madt. A vinczellér visszairt neki, hogy az épen két *put-*
tonyos volt. — No hát, rendelkezék a hírhedett szőlőis-
merő, küldjön nekem az ur abból a két *puttonyos* *fajtá-*
ból száz darab sima vesszőt.

Kérdés, felelet.

— Mit szeretne az orosz Kuzából csinálni?
— Egy anagrammát. „Kuza;“ — lenne belőle
„Ukáz.“

Ez sem nevetni való ám!

— Hogy áll a repezéd?
— A fagytól csak megmaradt volna, hanem most
mind leszik a levelit.
— A hernyók?
— Nem, hanem a szegény emberek, a kik elhord-
ják főzeléknek.

Az invalidusok orvosa.

— Kend fejfájásról panaszkodik, vegyen lábvizet,
után mustárt a talpára; ha nagyobb a baj: hát pióczát
mindenik lábára.
— A lábamra? Az nem lehet.
— Miért nem lehet?
— Mert mind a kettő — fábul van.

A Z E U R O P A I B É K E .

Mikor egy kicsit alunni készül.

— „Janus! Be vannak-e zárva az ajtók? A keresztvasakat el ne felejtse. Minden lakatot megpróbálj, nem feledtek-e egyet nyitva. A szegeket is megnézd a kerítésen, nem tört-e valaki rést rajtok. Az ablaktáblákat jól bekapcsolod; hanem a lőrészeket hagyd nyitva. Tudod, hogy Janus ajtajának zárva kell lenni, hogy béke legyen.

— „Hát a kutyák el vannak-e már eresztve az udvaron, Janus? Ne adj nekik éjszakára enni Janus, hadd ugassanak, hadd legyenek mérgesek; még egy medvét is kell szerezni, Janus; az igen jó házőrző állat. A szomszédnak már van.”

— „A puskáimat, meg a pisztolyaimat megtöltötted-e már? Rakd ide az asztalra, hogy kéznél legyenek, a kardomat kihúzza tedd az ágyam fejéhez!

— „Megnézted az ágy alját, nem bújt-e oda valami titkos gonosztevő, aztán meg a fali szekrényt, a kalapskatulyát, a virágédényeket, meg az óratokat? oda mind elrejtetheti magát,

valami ellenség; — azt mind este megvizitáld Janus.”

— „A szomszédok felőli felvonó hidakhoz strázsákat állíts, Janus. A béresek egész éjjel fönny legyenek és töltött vasvillákkal czirkáljanak a ház körül.” A hajdú vigyázzon a béresek-re, hogy nem alusznak-e el, te pedig vigyázz a hajdúra, hogy hát ő vigyáz-e?

— „És már most add rám a pánczéomat, Janus; hadd fekszem le. Tudod, éjjel, mikor az ember aluszik, legvédtlenebb állapotban van; azért legbölcsebb dolog pánczéban aludni.

— „Már most eredj ki, és hagyd engem alunni: minden óranegyedben költés fel és tudósíts, hogy nem történt-e valami baj az alatt.”

(A megbízott eltávoztával.)

— Én pedig az alatt a szememet sem fogom lehunyni, hanem arra vigyázok, hogy valjon vigyázz-e te azokra, a kiknek én rám kellene vigyázniuk?”

— „Igy aztán tökéletesen élvezhetem a békés nyugodalmat.”

K—s M—n.

Egy nemes vonás.

A mexicói császár ő felsége titkárja, S. daczára németül hangzó nevének, valódi budai születésű magyar ember. Fiatal korában azon granátos zászlóaljban szolgált, mely a budai királyi várak rendes őrségét képezte.

A főherceg nádor sok ideig figyelemmel kísérte, hogy egy fiatal katona minden délben, mikor a katonák ebédjüket kikapják, csészében ételt hord ki az őrlakból s kevés idő múlva üres csészével tér vissza.

A nádor utána járatott, hova hordja a granátos az ételt? s megtudta, hogy van neki egy beteg, élemedett nagyanyja valamelyik külvárosban, a kit a fiatal katona évek óta így táplál, hogy a menázból rájutó részt megfelezi, s felét haza hordja neki.

A nádor rögtön udvarához vette a fiatal katonát, a kiből később a legeszesebb diplomaták egyike fejlődött ki. Jelenleg S.-nek nyolcz érdemrendje van: külföldi udvaroktól nyert megtiszteltetések.

Rettenetes dolog!

— Rettenetes dolog! Hova jutott a művészet hazánkban! Hazánk fővárosában, Budán. Egyike a legkedveltebb művészeknek, kit a népszínház közönsége annyiszor tapsokkal fogadott . . . gondolják el uraim; — ki sem merem mondani: — azt fogják hinni ultrirozok, blaguirozok, ok nélkül haranguirozom a közönséget; de tessék elhinni, hogy a saját szememmel láttam: — hogy fényes délben, ebéd idején . . . uraim! egy feltirozott művész, egy első rangú genre szereplő; a kocsmajátóban **csontokat ebédelt!** Csontokat uraim! miiket más embőr elhajított. Ide jutottunk.

— Ah! Borzasztó. Iszonytató. Hogy híják azt a művészt?

— Hát azt bizony aligha nem Filáxnak híják: — ez azon bizonyos kutya, a ki az ördög piluláiban a vizslát, a Genovévában pedig plane az — üzlet játsza.

P á l y á z a t.

Balladának nyílik a tér,
Tíz arany a díja!
Dalnokok föl a versenyre,
A ki tudja, írja!

Nézi, látja a professzor,
Ki titokban versel,
Ni, ni, mostan tíz aranya
Szert tehet az ember.

„Balladát“ — szól a fiúkhoz —
„Irjon, a ki tud ma!“
(Hátha lenne a kölyköknek
Egy jó gondolatja.)

Pofók Peti pegarusát
Sarkantyúzza végig,
Harmad napra kész a verssel
Egészen, nem félig.

„Hogy ha volna, a mim nicsen,
Aranyom rakással,
Azt adnék, de így traktállak
Jóféle kolbászszal.

Nagyszerű vers, mily tanulmány!
Gyönyör olvasása,
Hadd szavaljam, hadd terjeszszem,
Más is hallja, lássa!“

Neki fekszik a professzor,
Leírja a verset,
Döcczent néha, egy-egy jámbust,
Igazitni kellett.

„Salamonnak bajvivása“
— Czimzé a tanítvány —
„Megtért király“ lett, tanárja
Ekként igazítván.

„Ez már meg van. Istenemre!
A tíz arany sicher.“
Örömben szeme forog,
S leesik a zwikker.

Kapta fogta, elpakolta,
Fel is küldte Pestre,
A tanítvány hasonlókép'
Ugyanazon estve.

Mert Pofók úr neki buzdúlt
A dicsérő szóra:

„Tudom jól, hogy szükség van a
Derék pályázóra.“

Jön az újság, tanár bontja,
Tanítvány áll lesben,
„Ejnye ezt nem vártam volna!
Mindjárt szólok versben.

Az atkozott kritikusok
Mit mondanak róla,
Mintha bizony már mindenki
Vad póéta volna.“

„Salamonnak bajvivása“
„A megtért király“-lyal . . .
Fürtjeiket megkenheti
Nagy Apolló hájjal.

Mindakettő egyformán rosz,
Furesa és dagályos,
Ilyet bizony összeüthet
Minden esztergályos.

Mind a kettő szóról szóra
Egyformán van írva.
Kár volt vesztegetni a pénzt
Két ár kus papírra! —

Inti a tanár Pofókot:
„Jöjjön öcsém, lássa,
Nem nyerte meg, hogy az Isten
Ezt meg ne bocsássa!“

Nézi Pofók, s a mint nézi
Arcza rángatózik:
„Tanár úr talán én velem
Mostan tréfálozik:

Hiszen itt kettőről van szó,
S én csak egyet küldtem.“
Tanár köhint egyet kettőt:
(Én bizony felültem.)

„A másikat én küldtem be,
Önét, ön nevével,
Majd mikor megnyeri a díjt
Hogy nézhessen szélyel.“

És azóta a tanítvány
Dicséri tanárját:
„Ilyen ember ritka holló *)
Nem lelhetni párját!“

Frivolit.

*) Orráról itélve ez már csakugyan veres.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

Oraculum. Csak már az ember annyit tudna, hogy azt szeresse-e, a kire haragszik, — vagy arra haragudjék, a kít szeretet?

— — Aradmegyében e napokban egy sokatevőt (Vielfrasz) löttek. (Hogy került ez a szerencsétlen fenevad épen ebben az inséges esztendőben hozzánk, a mikor a kevesetevők se tudnak élni.) Ki tudja, hát ha az csak metafora. (Az már más, ha bertáfol.)

— — Németországban egész litteratura keletkezett már a krinolinok s velük összeköttetésben levő utczaseprő uszályok ellen. Most már azzal vádolják a szegény krinolint, hogy az általa felvett por okozza a civilizált világban elhatalmazott szembajokat és mellbetegségeket. Már bizonyos uszályletaposó egyletekről is beszélnek, a miknek tagjai kötelezik magukat minden találkozásnál szeges talpu eszímákkal taposni a delnök természetét kísérő fölösleges szövetekre: míg a szelidebb természetűek egyelőre csak azt indítványozák, hogy a slepp üldözést az utczai járdák felöntözésével kell megkezdeni, mely kényszerítendi a hölgyeket vagy karjukra vetve hordani az uszályt, — vagy rövidebb ruhában jární.

— — Kérdezik egy porosztl, hogy lehet az, hogy a porosz katonák élete jobban kiméltetik ebben a mostani háborúban, mint az osztrákoké? — Hja, mein Gott, mond a bruder berliner, egy osztrák huszárezred, meg egy porosz huszárezred között végzetetlen nagy a különbség: ezek mind mivel fiúk. Mindegyiknek van ezüst órája!

— — Garibaldit el akarták káperezni! Egy nagy hajó közelített Caprérához, a melyen tengeri rablók voltak, bizonyosan el akarták fogni Garibaldit mindenestül

s valószínűleg el akarták adni valakinek, a kinek — generalisra van szüksége. (Én azt hiszem, a tunisi lázadók akartak maguknak ilyen módon fővezért fogni. — Hát aztán mi történt?) A történt, hogy mikor szedegettek elő a puskát, Garibaldi is elővette a magáét: „magam is azzal kereskedem.“ Erre aztán ellillantak.

— — Mire jök még a hordárok? Bécsben egy élelmes koldus felfogadott egy hordárt, hogy vezesse őt el olyan házakhoz, a hol tudja, hogy szoktak pénzt adni a koldusoknak. A hordár szépen vár a kapuban, míg az uraság odabenn sorra koldulja az embereket

— — A budakeszi sváb is behozta a két keresztfiát Budára béráltatni; este aztán, hogy jó napot esapjon nekik, elvitte a hírhedett Dunanan apóba. A fiúknak szörnyen tetszett a multság mind végig. A végin aztán jön a kánkán. A jámbor keresztapa gondolván, hogy ilyesmit a bérálás napján nem lesz illendő a fiúkkal bámultatni; rájuk riadt: „Puám, jertz duktz enk nida!“ mire a két szofogadó fiú hirtelen a pad alá húzta magát. A jámbor férfit maga pedig nagy lelki élvezettel nézte végig a kánkánt.

— — Franciaországban a halálbüntetés eltörlése levén szóba hozva, azon bizonyos La Gagne ur, a ki azt indítványozta, hogy a kormány tiltson be minden hirlapot, s egyetlen egy hivatalos hirlapon kívül ne legyen szabad mást járattni; tehát ez most azzal a kérvénnyel járult a kamrákhoz, hogy nem bánja, legyen hát eltörölve a halálbüntetés; de egy nemére a gonosztevőknek tartassék fel az még is: ezek pedig az újságírók; mint a kik olyan fenevadak, miket ki hol talál, löni, ütni, vágni, fojtogatni emberbaráti és hazafiúi kötelessége. Kér vénye, nem tudni, hogy pártolásban részesült-e?

Orbán napi köszöntő.

Köszönöm te néked, óh haragos Orbán
Hogy az éjjel el nem fagyott az uborkám;
Ámbátor üvöltött olyan veszett orkán,
A milyen csak kifért Boreasnak torkán.
Pedig ha ellenünk támadsz te is Orbán
Mi zöld reményinket a sárba tiporván:
Akkoron óh Orbán, mi maradunk esorbán,
Azért hát mi velünk ne is bánj mogorván.

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Papnöveldeutca 1. sz. II. emelet.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1864.

(Barátok-tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Polák.